

[Christophersen.]

stod over for. Så jeg tror, at hr. Kjeld Olesen gjorde rigtigere i ligesom noget mere realistisk og beskedent at indføje helhedsplanen som et af de mange bidrag, der i sommerens løb har været ydet til den økonomisk-politiske diskussion.

Så beklagede hr. Kjeld Olesen endelig, at der ligesom havde bredt sig et indtryk af, at socialdemokratiet kun ønskede at demonstrere. Det mener jeg ikke jeg har givet udtryk for i mit første indlæg. Jeg sagde tværtimod, så vidt jeg erindrer, at jeg syntes, det var tilfredsstillende, at hr. Kjeld Olesen ved sin spørgelyst ligesom gav udtryk for et ønske om at komme ind i den saglige diskussion, og det er jo senere også blevet gjort muligt ved den række af besvarelser, hr. Kjeld Olesen har fået fra de forskellige ministre. Men hvis hr. Kjeld Olesen er bekymret for, at det indtryk skulle have bredt sig, at socialdemokratiet kun var ude på at føre demonstrationspolitik, så tror jeg, at det indtryk kan fjernes, hvis socialdemokratiet i den kommende tid koncentrerer sig om sagerne, afholder sig fra forskellige krumspring og arbejder med på de problemer, som jo også socialdemokratiet erkender ligger foran os, og måske i det hele taget indretter sit tonefald på en sådan måde, at socialdemokratiet kan deltage i det brede samarbejde i folketinget.

Jeg har ingen bemærkninger til hr. Gede ud over, at jeg kunne forstå, at han endnu en gang beklagede, at man ikke lyttede til hans råd. Hvis han selv havde lejlighed til at lytte til sine indlæg, tror jeg, at han måske ville overveje med sig selv, om disse råd kunne få en anden og mere indlysende karakter.

Derimod har jeg en bemærkning til hr. Lindholt, som sagde, at der skulle være logik i det, man sagde, og derfor fremførte det synspunkt, at man kunne lade være med at opkræve den bundne opsparing og så til gengæld heller ikke betale folk de overskudsskatter, som de havde krav på. Det synes jeg oprigtig talt ikke der er særlig meget logik i. Jeg gad nok se, hvordan folk, som i 1973 har betalt for meget i skat, ville se på et forslag fra fremskridtspartiets side om, at de så passende kunne deltage i den bundne opsparing, mens de, der har de høje indkomster, kunne få lov til at slippe for

den. Det er et forslag, som jeg må karakterisere som liggende ude på overdrevet.

Må jeg så blot til sidst sige, at det har været en meget stille og rolig åbningsdebat. Det synes jeg er tilfredsstillende af mange grunde. Selvfølgelig har denne debat ligesom så mange af de foregående vist, at folketinget er meget alsidigt, at der kommer mange forskellige politiske hovedsynspunkter til udtryk, men netop dens relativt rolige og saglige karakter har også vist, at der stadig i dette folketing er den indstilling til problemerne, at de på tværs af de saglige uoverensstemmelser bør løses. Nu får vi i de kommende uger og måneder lejlighed til at studere, om der bag denne holdning hos debattørerne også ligger nogle realiteter, det er selvfølgelig det, det i sidste omgang kommer an på. I modsat fald vil der være plads for en betydelig skuffelse, men jeg synes, at vi som en konklusion på dagens debat her bør kunne sige til hinanden, at nu må vi arbejde videre med spareproblemerne, med skatteproblemerne og også med den samlede økonomiske politik, sådan at vi i dette folketingsår kan videreføre det saneringsarbejde, der blev indledt efter valget den 4. december.

Hilmar Baunsgaard (RV):

Jeg har kun to korte bemærkninger i denne omgang. Den ene er til økonomiministeren, som nu sagde, at begrundelsen for at overveje, om ministeren skulle overtage formandskabet i det økonomiske råd, var, at regeringen ønskede en fastere og mere regelmæssig kontakt mellem regering og erhvervsliv. Dette sidste kan jeg kun tilskynde til sker, jeg tror, det vil være rigtigt. Men når ministeren så siger, at det skønnede han bedst kunne ske ved, at økonomiministeren selv overtog formandsposten i det økonomiske råd, for derved undgik man at oprette et nyt råd, så må jeg sige: nej, så er jeg ikke enig med økonomiministeren, for så ville det blive et nyt råd.

Det, jeg synes, man må se i øjnene, er, at hvis man fjerner det, som er meningen med det økonomiske råd, at det uafhængige formandskabs beretninger skal komme til en fri og ubunden diskussion med erhvervslivets og arbejdsmarkedets repræsentanter, og lader dette overgå til regeringsregie, så er det et nyt råd, man har oprettet, og man